

A BÁBFILMEK MESTERE

Jiri Trnka
a »Szentivánéji
álom« hősével,
Theseusszal

Jiri Trnka csehszlovák bábfilmművész nem szívesen beszél önmagáról. Ha beszél, a művészet és kultúra egészét érintő kérdésekről szól.

Minthogy eredetileg festő vagyok s elsősorban képzőművészeti fantáziám van, eleinte rajzfilmmel foglalkoztam — mondja Trnka. — Miért mondtam búcsút a rajzfilmnek és foglalkozom bábbal? A rajzfilmnek gyakran groteszk jellege van, amely technikájában gyökerezik. Drámai feszültségű jeleneteket soha sem sikerült megvalósítania. A rajz állandóan nyüzsgés és nyüzsgönie kell, mert abban a pillanatban, amikor megáll, nem él, sík lesz és halott. Bábfilmjeinkben pedig, mint megfigyelhették, a dráma csúcspontjai statikusak.

Trnka maga írja filmjeinek forgatókönyvét, de csak miután megrajzolta a bábokat a témához, melyet megkedvelt és amely cselekvésre ösztönzi. Most Shakespeare »Szentivánéji álom« c. művének megfilmesítésével és régi cseh mondák feldolgozásával foglalkozik. Trnka a film legmodernebb eszközeivel dolgozik, a »Szentivánéji álom« már magyrészi szélesvásznos készült, a balett-pantomim stílusában, hogy kiküszöbölje a nyelvi nehézségeket. Jiri Trnka, nem ellenzi általában a filmbeszédet, de véleménye szerint csak kevés és dramaturgiailag indokolt párbeszédet szabad a filmben alkalmazni. De hiszen ez általános kérdés — mondja.

— A filmben túl sokat beszélnek. Azt hiszem elég régen megszületett már a hangosfilm, meg kellene végre szabadulni afeletti gyerekes örömiunktól, hogy a film szavakat és hangokat is képes megeleveníteni.

Trnka, akinek igen kevés filmjét láthattuk eddig, idegenkedik az élő színészekkel való munkától, mégis több ízben foglalkozott a játékfilm gondolatával, többek között Balázs Béla »Az igazi égszínké« c. meséjének feldolgozásával.

PÉTER ZSUZSA

Igy készült a »Szentivánéji álom«
Hippolitája